

kunne siges, at Udenrigsministeriet selv for endel Aar siden har foretaget en Reduktion i Gesandtskabsposterne. Dette forholder sig fuldkomment rigtig, men det skete ikke i Grændelsen af, at de Poster, som dengang bleve reducerede, vare overflødige. Det skete i en uheldig Periode, efterat Krigen var endt, da man mente, at man paa dette Punkt ligesom paa saa mange andre Punkter burde foretage en Reduktion. Naar jeg imidlertid ikke før har taget Initiativet til at faae dette Ønske opfyldt, saa har det ligget i, at jeg ikke har troet, at det Øieblik var kommet, hvor man med Udsigt til Held vilde kunne faae et saadant Ønske gjennemført. Jeg skal imidlertid nu, efterat dette Thing har udtalt sig saaledes, som det har gjort idag, gjøre denne Sag til Gjenstand for en næiere Overveelse. — Hvad angaar det næste Punkt, nemlig vore Konsularforhold i Udlandet, da skal jeg med Hensyn til det først fremhævede Spørgsmaal, nemlig Konsulargebyrerne, bemærke, at der meget vanskelig vil kunne ske en Forandring heri, uden at der maa bringes endog betydelige pekuniære Offre, og at disse Offre ville vore, naar man vil bringe dette Spørgsmaal i Forbindelse med det andet Spørgsmaal om Anbringelsen af fast ansatte Konsuler. Hvad Konsulerne angaar, da vil jeg sige, at man dog ingenlunde er enig om, at den heldigste Maade at staae Konsuler tilveie paa, er den, at „sende“ dem, eller med andre Ord, jeg tror ikke, at man fra alle Sider er enig om, at de saakaldte „sendte“ Konsuler, *consules missi*, ere at foretrække for dem, vi have for Øieblikket, nemlig de saakaldte „valgte“ eller „electi“. Imidlertid skal jeg nu dog gjerne indrømme, at disse Konsulatgebyrer til Tider kunne være trykkende nok, og jeg skal ogsaa sige, at det kunde være muligt, at der var de Punkter, hvor man kunde staa sig ved at have en *consul missus* fremfor en valgt Konsul. Jeg skal derfor gjøre dette Spørgsmaal, ligesom det andet tidligere berørte Spørgsmaal, til Gjenstand for en nøie og samvittighedsfuld Overveelse i den nærmeste Tid.

Indenrigsministeren (Skeel): Da den ærede Ordfører kom ind paa Udtalelser angaaende saadanne Punkter, som henhøre

under § 6, men som jeg ikke troede forelaa til Forhandling under første Afsnit, haaber jeg, at den høitærede Formand vil tillade mig at omtale dem nu. Med Hensyn til den Bemærkning, at Brevfortportoer er usfordsmæssig dyr her i Landet, naar man tager Hensyn til, hvad almindelige Breve koste — en Bemærkning, som jo for længere Tid siden har været gjort her i dette Thing, ligesom jeg ogsaa havde troet at kunne imødefomme de Ønsker, som ere udtalte i denne Anledning — skal jeg sige, at der allerede fra ifjor af og hele denne Samling igjennem har ligget et Forslag færdigt, som ikke alene tog Hensyn til denne Udtalelse, men ogsaa til andre Udtalelser fra Landsthingets Side, blandt hvilke jeg skal nævne den, at Taxten for Pengesendselser er for høi. Et saadant Lovforslag, hvorved man søgte at imødefomme de Ønsker, som ere blevne udtalte i dette Thing, har ligget særskilt, og det er kun de forhaandenværende Forhold, som have gjort, at jeg ikke har fundet Anledning til at fremsette det, da der ikke var nogen Udsigt til at kunne faae det gennemført. — Det er ganske vist, at Beskaffningen ved Landpostbefordringen efterhaanden er kommen til at figurere med et Beløb paa Finantslovene, som maaste kunde være truende for andre Postinteresser, idet der jo dog maa være en Grændse for det Tilskud, som man kan fordrø af Staten i dette Øieblik. Hvor vi kunne komme til at ende, hvis vi vedblivende skulle gaa frem paa samme Maade som hidtil, kan jeg ikke med Bestemthed sige, fordi vi jo ikke operere paa en Basis, som er stillestaaende, men derimod paa en Basis, som bestandig udvider sig, efterhaanden som man arbejder paa den. En Ting forekommer mig dog klart, og det er, at man ikke kan forlange, at Posten skal udføres paa samme Maade til meget lidt behøvede Steder som til mere behøvede Steder og til Kjøbstæderne. Allerede nu føles det, at der spares temmeligt meget paa Postvæsenets Budget, som det forekommer mig, paa Kjøbstædernes Beskaffning. Vi ere allerede nu paa Grændsen af, at man ikke der vil kunne udføre Postens Besørgelse paa samme Maade som tidligere, idet Forretningerne der tiltage i betydelig Grad, uden at det kan lykkes at faae de fornødne Midler til den nødvendige Forøgelse baade af Personale og af Bude.